

den foreliggende form var valgt ud fra et ko-ordineringssynspunkt, idet andre FN-organer end UNESCO befatter sig med undervisningsanliggender.

Iran og Frankrig fandt resolutionsteksten for unianceret, idet den ikke tog stilling til vigtige spørgsmål som universitetets placering, dets virksomhedsfelt (undervisning og/eller forskning) undervisningssprog m. v. Begge lande mente iøvrigt, at universitetet burde decentraliseres, således at de enkelte fakulteter oprettedes i forskellige lande i tilknytning til allerede eksisterende universiteter.

Heroverfor anførte *Indien*, at det ville være præmaturligt at tage stilling til disse problemer under 24. generalforsamling. Formålet med undersøgelsen var at stille tilstrækkelig viden til rådighed for 25. generalforsamling, der skulle tage endelig stilling til, hvorvidt universitetet skulle søges oprettet.

Flere lande påpegede, at man ikke ved at stemme for resolutionsforslaget havde bundet sig til at give bidrag til universitetets eventuelle oprettelse og drift, og at der ikke med resolutionens eventuelle vedtagelse præjudiceredes noget med hensyn til universitetets oprettelse eller om formen for dets finansiering.

Resolutionsforslaget blev vedtaget enstemmigt i 2. udvalg.

Begge de ovenfor omhandlede resolutionsforslag blev vedtaget i generalforsamlingen uden afstemning (res 2572 (XXIV) og res. 2573 (XXIV)).

2. udvalgs beretning: A/7848.

Een dags krig for fred.

(Dagsordenens punkt 42).

Madagascar introducerede på en række udviklingslandes vegne et resolutionsforslag, hvis operative afsnit

opfordrer medlemslandene til hvert år at designere en „fredsdag“, hvor de virkninger, nedrustningsforanstaltninger måtte have på den økonomiske og sociale udvikling, skal undersøges,

anmoder medlemslandene om ved denne lejlighed at overveje mulighederne for i tilfælde af, at effektive nedrustningsforanstaltninger måtte frigøre yderligere økono-

miske ressourcer, at anvende disse i lyset af målsætningerne for 2. udviklingstiår, samt foreslår medlemslandene under udarbejdelsen af beretninger til generalforsamlingen i henhold til generalforsamlingsresolutionerne 2092 (XX) og 2171 (XXI) vedrørende anvendelse til fredelige formål af ressourcer, der er frigjort ved nedrustningsforanstaltninger, i det omfang det måtte skønnes hensigtsmæssigt at indføje afsnit om resultater, der måtte være opnået i forbindelse med „fredsdagen“.

2. udvalg vedtog resolutionsudkastet med 81 stemmer for, ingen imod, medens 6 lande, alle østlande, afstod.

Plenarforsamlingen vedtog den 5. december 1969 resolutionsforslaget (res/2526 (XXIV)) efter et tilsvarende stemmemønstre med 92 stemmer for, ingen imod, medens 7 afstod.

2 udvalgs beretning: A/7812.

Beretning fra UNIDO.

(Dagsordenens punkt 38).

I. Beretningen.

Den årlige beretning fra UNIDO, dok. A/7617, introduceredes af UNIDOs *eksekutivdirektør I. H. Abdel-Rahman*. Angående UNIDOs placering i 2. udviklingstiår nævnte han, at organisationen ville koncentrere sig om økonomiske projektioner inden for den industrielle sektor. I denne forbindelse ville man undersøge de fundamentale strukturproblemer i tilknytning til udviklingslandenes industrialisering.

UNIDOs betydning som centralt koordinerende organ for FN-systemets virksomhed inden for industriel udvikling understregedes. Det nævntes, at UNIDOs samarbejde med de regionale økonomiske kommissioner var blevet styrket i det forløbne år.

II. Debatten.

Under debatten blev der i det store og hele givet udtryk for tilfredshed med UNIDOs hidtidige resultater.

Fra flere sider nævntes det, at organisationen endnu var ung, og at det derfor ikke ville være rimeligt allerede nu at vente store resultater. *Østlandene* gav klareste ud-